

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **S. K.**, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí v Bratislave 5. decembra 2011 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. februára 2011, sp. zn. 2 To 80/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **S. K.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len krajský súd) podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné (ďalej len okresný súd) z 20. októbra 2010, sp. zn. 3 T 45/2010 a obžalovanému **K.** uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a prit'azujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. m/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného Súdu Bratislava III. sp. zn. 1T 162/2009 zo dňa 22.03.2010, ktorým obžalovanému podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. j/. § 37 písm. m/ Tr. zák. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom okresného súdu bol S. K. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1./ dňa 3.12.2009 v čase okolo 18,30 hod. v areáli spoločnosti S. H. na ulici F. v Humennom vylákal od M. H. - A. zo S., ktorému sa predstavil ako zamestnanec spoločnosti S. H. finančnú hotovosť 1200 eur pod zámienkou, že mu zabezpečí lacnú motorovú naftu, avšak z budovy S. odišiel iným východom, žiadnu motorovú naftu M. H. nedodal a uvedenú sumu použil na súkromné účely,

2./ dňa 8.12.2009 v čase okolo 10,00 hod. v areáli firmy "Š., P. - J. P.", na ulici T.T. v Humennom oslovil majiteľa firmy J. P., ktorému sa predstavil ako elektrikár pracujúci v S. H. a ponúkol mu na predaj motorovú naftu po 0,59 eur za jeden liter pod podmienkou, že zoženie 2000 litrov motorovej nafty a tak od J. P. takto vylákal 1200 eur, ktoré J. P. vyplatil S. K. s tým, že obvinený mu po zaplatení motorovú naftu privezie na firmu na ulicu T., k čomu však nedošlo, obvinený uvedenú hotovosť použil na súkromné účely,

3./ dňa 9.12.2009 v čase okolo 12,00 hod. v obci S., okres S., oslovil M. D. zo S. a predstavil sa mu ako P. M. alebo M. a ponúkol mu na predaj motorovú naftu za 0,76 eur za liter, M. D. mu dal hotovosť 1330 eur, ktorú sumu obvinený použil na súkromné účely, čím svojím konaním spôsobil poškodeným škodu celkom vo výške 3730 eur.

Výrok o treste okresného súdu bol krajským súdom po jeho zrušení nahradený a jeho pôvodný obsah nie je v intenciách podaného dovolania (§ 385 Tr. por.) relevantný.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený písomným podaním obhajcu.

Ako právny dôvod dovolania označil dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por.

V dovolacom podaní rekapituluje obsah rozsudkov okresného a krajského súdu a dôvodí takto:

„Uvedené rozsudky považujem za chybné z dôvodu použitia asperačnej zásady ~ vyjadrenej v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Podľa môjho názoru súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd nesprávne posúdil daný skutok, nakoľko jednotlivé čiastkové útoky boli súčasťou pokračovacieho trestného činu

podvodu, o ktorom rozhodoval Okresný súd Bratislava III svojím rozsudkom sp. zn. 1 T 162/2009 zo dňa 22.03.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.03.2010, čo by vylučovalo použitie asperačnej zásady, nakoľko všetky čiastkové útoky sú súčasťou jedného pokračovacieho trestného činu podvodu. Ak teda Okresný súd v Humennom ako súd prvého stupňa odsudzoval páchatel'a za ďalšie čiastkové útoky, ktoré tvorili súčasť pokračovacieho trestného činu podvodu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa - teda Okresným súdom Bratislava III vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, mal Okresný súd v Humennom postupovať podľa § 41 ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a teda zrušiť v rozsudku skorší výrok, o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Následne mal súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodnúť o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Hore uvedené teda vylučuje použitie § 41 ods. 2, v ktorom Trestný zákon ustanovuje, že súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, nakoľko tu možno hovoriť iba jednom pokračujúcom trestnom čine podvodu. Z teórie trestného práva vyplýva, že pokračovací trestný čin ide v tom prípade, ak jednotlivé čiastkové útoky napíňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu, ide o rovnaký alebo podobný spôsob spáchania trestného činu a existuje tu objektívna a subjektívna súvislosť. Podľa názoru odsúdeného trestný čin, za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 3T 45/2010 zo dňa 20.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To 80/2010-236 zo dňa 10.02.2011 mal byť posúdený ako pokračovací trestný čin podvodu v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Bratislava sp. zn. 1 T 162/2009 zo dňa 22.03.2010. Objektívna súvislosť je zrejmá, čo sa týka spôsobu spáchania, predmetu útoku ako aj časovej súvislosti, kde nie je z hľadiska teórie trestného práva prekážkou, že od posledného čiastkového útoku, ktorý sa odohral 04.08.2009 v Bratislave ubehli do prvého čiastkového útoku v Humennom zo dňa 03.12.2009 4 mesiace, ak sú splnené predpoklady existencie pokračujúceho trestného činu. Subjektívna súvislosť je daná faktom, že jednotiacim zámerom konania odsúdeného pri každom z čiastkových útokov bola snaha o získanie peňažných prostriedkov na hracie automaty.“

V nadväznosti na to navrhuje, aby dovolací súd vydal rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok zruší a vec prikáže krajskému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor okresnej prokuratúry Humenné navrhuje dovolanie zamietnuť ako nedôvodné vzhľadom na správne použitie zákona súdom, podmienené v namietanom smere ustanovením § 122 ods.13 Tr. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd podľa § 377 Tr. por. nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však už pri predbežnom prieskume vykonanom podľa § 378 Tr. por. zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo veci, v ktorej rozhodoval Okresný súd Bratislava III došlo k spáchaniu dvoch pokračovacích prečinov podvodu. Pri chronologicky druhom z nich (čiastkové útoky z 28. júla a 4. augusta 2009) došlo k prerušeniu jednoty skutku v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. oznámením vznesenia obvinenia pre jeden z týchto čiastkových útokov, a to 10. augusta 2009 (pre druhý bolo oznámené vznesenia obvinenia 14. októbra 2009).

Neskoršie spáchaný pokračovací zločin podvodu pokrytý napadnutým rozsudkom (páchaný od 3. do 9. decembra 2009) je teda novým skutkom a opakovane spáchaným trestným činom, čo podmieňuje ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s využitím asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák. upravuje ukladanie trestu len za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ktorého kritériá sú vymedzené v § 122 ods. 10 Tr. zák., ak spadá do rozsahu jemu zodpovedajúceho skutku, limitovaného prvou vetou § 122 ods. 13 Tr. zák.

Vo vyššie uvedenom prípade ide o hmotnoprávne chápanie skutku, na rozdiel od procesného ponímania, ktoré akceptuje ako skutok aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu (§ 10 ods. 16, § 9 ods. 2 Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je splnený a v nadväznosti na namietané použitie asperačnej zásady ani dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (ten by pri treste šesť rokov a osem mesiacov odňatia slobody a použití

sadzby podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., teda tri roky až desať rokov trestu odňatia slobody, nebol splnený, ani ak by išlo o jeden pokračovací trestný čin).

Preto najvyšší súd na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 5. decembra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková